

1)

7 1945, 24 luty

37.

Moje wspomnienia

II/2918

24 lutego godz. 10 zostałam aresztowana przez ENKWD. Czerepkowa a ojciec był aresztowany trzy dni przedtem. Siedzieliśmy w sejanie sześć tygodnie miejscowość Kromornoj a w Lwów a zabrano nas z wioski Chłopy. Skaseliśmy z ojcem do AK. To było u nas organizacja. Kiedy wtroczyli do nas Sowieci zaczęły się aresztowania. Chłopaki widząc co się dzieje zaczęli się ukrywać, ale to nie nie stało, bo zawsze szwizji po domach, tak że 42 chłopaków aresztowano a później nas z ojcem. Siedzieliśmy w sejanie w okropnych warunkach, w szary okropne a w dodatku świeżo po rusko (rysołku) każdy dzień był okropny, śledztwo co dzień zabrali mi o godz. 8 rano to do celi odprowadzili wieczorem i tak cały czas mlesono mi, bili i kasali się rozbić do naga bo jakże nie winowate bili po całym ciele i wkładali mi pistolet do ucha i krzycał gównie błaże bo ubra jak sobaku bo inaczej się do nas nie odnosili. Po sześciu tygodniach prowadzili nas do Drohobycz do więzienia i tam znów gębno, szliśmy piero a w koto strypki z automatami i z psami i na koniach, tak że nie wolno nam było nie podać bo strzelali do ludzki, prowadzili nas jak zbrodniarzy. w Drohobyczu siedzieliśmy do 8 września w więz. skończyła się w 9 maja a nas wywozili 8 września na bieżym pólnocny do Warkaty. Podstawili nas boerne tory pociąg towarowy, na kolonach szliśmy bo nie wolno

2) nam się było podnieść, a było bardzo duże łuki
z rodzin. w Drohobyczu też śledztwa kardynałuchinał
kiedy klucz zasgnyto w drzwiach i kogo wywołają, no,
śledztwo. Siedziałam 8 doby w karcere 1m kw. nie me
było tam tylko gady cement ani gdzie usiąsę i tylko
zarówek, cały czas się świeciło bo okna, nie było i raz
raz dwa dni obale wody i tych chruszyon trochę z chlebu-
reszki i tak 7 doby wysiedziałam. Jak ja wysiedziałam
kancer. kiedy mi wyprowadził konwojent, to zobaczyłam
wszystkich więźniow no konwojentach to ja szukawali na
transport, w celi siedziato nas 14 osób tak że leżeliśmy
na gady podłozke, musiałymy my się noi jedno
komando obrócić bo i naczaj było trawno, a co raz brano
nas no konwojent, trzeba było rozbrać się no nogo i skakać
w rozbroju i szukać we włosach pod językiem i w zedzie)
i tak było co tygodnie, a do łazini trzeba było też iść
nago bo wszystko szło do praziranki, do odzieżalni
tak oni mówili i dali trochę mydła w płynie no dloni
i tym trzeba było się myć a w zedzie była obługo męska
tak że i ze wstydu nas wysuli. Była cela z trypią głowoz
tam byli więźniow sordzeni no kase śmierci, co noc
było sychaj, strzały, strzelali a było fosa za więzieniem
na cyradze i tam ich zasypywali tak że widziałam
te fose bo nas nositom euse i widziałam te fose zasypywane
fo wapnem, a nikt tam nie siedział za bródziej
sy zbrodnię tylko usypcy politycznie przewasnie
wojskowi ze AK. pod paragrafe 58 (miennik rodzinny)

3) Zatałowali nas do wagonów, omuli drutami
zabili deskami okna pod górę, tak że nie było szparki
z ciał, noc bili onto tam po dachu tak że szalu można
było dostać. Było nas 50 osób w wagonie leżałyśmy
na gołej podłodze a jechałyśmy 24 dni raz nas dobre
dali nam kasze, bo chleba nie dali czasem dali zgnięte
rybę z rybki, a wody nie dali czasem dali wiadro wody
do wagonu to po tydzie. Pociąg stanął i pobierał wodę
z rowu to i nam dali a że mnie kasal z koleżanką
nosić wodę, to ja miałam chorzę napić się rowem
i napiłam się olosyła i zachorowałam na czerwonkę
tak że nie zjadłam swojej kaszy, i rano zobaczyły
panie że tam same robaki i dlatego dawali nam
noc ta kasze. Leżałyśmy na podłodze to zmarzłyśmy
się wiotkami razem warunki były okropne. Dowiedzieli
nas na biegin potworny do miasta Worskuta.
Dali nam trzy dni kwarantanny, a później nas ubrano
w buszoki spodnie waciaki czapki uszanki i waliniki
i trzeba było iść do pracy na 12 godzin a że tam było
4 miesiące dzień 4 nocy to i tak się pracowało, i raz
dziennie był porzek trochę granatowej wody 1 duwa krapy
i pajka chleba ale chleb też był okropny wadzi z niego
leciała. Praca była ciężka bo narzucałyśmy porok
na samochody, 80 samochodów w ctery i trzeba było
znosić i rozplątać. Strasznie zwięzła (puchła)
tak że nas nogach trudno było się otrzymać
po tej białandze czasem trzeba było iść po linie

4) a jak była widoczna zawa polarna to wyśce nie
można. wyszywienie było okropne wszyscy opuchnięci
jak banie. Wyhodować do pracy to już pod bramę
poddali z głodu i mrozu a mroz było okropny, stałyśmy
jedna od drugiej metr, jak plunęłam to grutka lodu
poleciła. chępotnie takie krymatorium bo tam
wynoszą trupów kładziono na stopy, ramiona
i tak leży do dzisiaj. zasypało się szachtem, czyli
kopalnią to całych dwunastu godzin wynośli
deske na ramiona na deske trupa przedyli i wysypali
i przewie co dzień te wynośli. Było tam 32 tysiące
katorżanów którzy byli średni na 20 i 25 lat a polskich
oficerów, kapitanów marynarki których poznaliśmy
niektórzy mieli numer na plecach i kolanie i po numerze ich
czytali. Zabrał całe oddziały A.K. z lasu z książkami
i lekarzem, i nikt się o nich nie opomina, Katyń
już odkryli ale o tamtych nie się nie mówi i nie pisze
a to nasz rodacy, to jest przyjaciel Polko Rakiecki
tam jeden dzień przeżył to tutaj to okropne 10 lat życia
ja byłem lekarzem i sanitariuszem ale ob niczego
się nie przyznałem chociaż mi meciono bito, Borsie
dał się to wszystko wytrzymałam. Chyba by było pisać
duszo bo każdy dzień przynosił coś nowego i okropnego
ale nikt nie chce bo i wzrok mam kiepski i nerwy
zepsute, a można opisać książkę nawet w dwóch
tomach i opisać tożebenne tych biednych więźniów
a było tam kilkanaście narodowości.

mój adres Janosi Francinke

Gempy 11/11 Wrocław (50308 kod)